

[Arne Melchior]

konfrontation. Hr. Erhard Jakobsen har bl. a. givet udtryk for, at en meget hurtig afvikling af det system, der findes i Sydafrika, formodentlig netop vil føre til voldelige konfrontationer, og han er kommet med en lang række begrundelser, der taler for, at sådan er det. Det kan man være enig i eller uenig i, men man kan ikke derfor hæfte betegnelsen »apartheidtilhænger« på hr. Erhard Jakobsen.

Jeg skal gøre det kort og kun benytte et sidste minut til at sige, at det, vi i CD gerne vil vende os imod, er dobbeltstandarden i moral, hykleriet i udenrigspolitikken. Vi har netop med stor stolthed solgt, og jeg gratulerer sandelig Helsingør Skibsværft, 4 skibe til det Irak, som for 2 måneder siden har startet en angrebs- og erobringskrig. Vi har netop i år på ny sendt en ambassadør til det Iran, hvis regering optræder som statsgidseltager over for en med os nært allieret nation. Vi har handels- og kulturaftaler med massevis af stater, som på det groveste undertrykker menneskerettighederne – også efter udenrigsministerens tale i dag har man dette – ved besættelse af Afghanistan osv., dette Afghanistan, om hvilket det for øvrigt er sagt, at det skal være neutralt og alliancefrit. Er det egentlig op til os at bestemme, om et frit Afghanistan skal indgå alliancer eller ej? Vi har i år givet indrejsetilladelse til fru Leila Khaled, der om sig selv erklærer, at hun er flykaprer og terrorist. Vi har, som kuldebatten om Sydafrika i forrige uge viste her i folketinget, en stigende samhandel med det Sydafrika, som vi fordømmer. Det har alle de lande, som deltager i fordømmelsen. Rusland og Frankrig og Tyskland og det Sverige, der gerne stiller op i spidsen for fordømmelserne, har en stigende samhandel med Sydafrika, både import og eksport, og Danmark har det og vil blive ved med at have det.

På denne baggrund føler vi, at det er hyklerisk at lave nogle erklæringer, som der ikke er dækning for. Når det kommer til sikkerhedspolitikken, og når det kommer til handelspolitikken, altså til tegnebogen og vort eget velvære, så er der ikke dækning for disse erklæringer, og det vil vi have lov til at pege på. Men det skal ikke hindre, at vi, som jeg sagde i indledningen, har stor tiltro til førelsen af regeringens udenrigspolitik, og at vi ser frem til, at den dagsorden, der er foreslået her i dag, og som er et gotrip, som net-

op viser, hvordan man bærer sig ad, når man vil benytte også udenrigs- og sikkerhedspolitikken i partitaktisk spil, bliver afvist, og at vi må nå frem til en konklusion på dagens debat, der fortsat vil sikre, at dansk udenrigspolitik føres i vid samdrægtighed i folketinget og i befolkningen.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet.

Det genoptages i dag kl. 14.15.

Mødet udsat kl. 12.48

Mødet genoptaget kl. 14.15

Forhandlingen genoptoges.

Keld Albrechtsen (VS):

Under debatten i folketinget onsdag den 12. november om VS' forslag om at standse kulimporten fra Sydafrika og om VS' forslag om en mere omfattende økonomisk boykot af det racistske styre kom det endnu en gang klart til udtryk, hvad det er for interesser, der er afgørende for den danske udenrigspolitik. På den mest dobbeltmoraliske måde fordømmer man på den ene side apartheidstyret, mens man på den anden side intet effektivt vil være med til at gøre for at bringe dette styre til fald. Dette skyldes ikke mindst, at en økonomisk boykot vil gå ud over danske kapitalinteresser i Sydafrika: Elsam henter kul i landet, ØK profiterer på underbetalt sort arbejdskraft, og nu ser det også ud til, at A. P. Møller sejler olie til Sydafrika.

Hertil kommer, at Sydafrika spiller en vigtig rolle i USAs og NATOs forsøg på militært og politisk at dominere den tredje verden, og dette tager den danske regering også hensyn til. Det udtrykkes af regeringen på den måde, at man ikke vil tage selvstændige initiativer, ej heller fællesnordiske initiativer over for Sydafrika, nej, man vil afvente, at FN's sikkerhedsråd, hvor de store NATO-allierede jo har vetoret, vedtager økonomiske sanktioner over for Sydafrika.

Den hykleriske holdning i Sydafrikaspørgsmålet er et klart eksempel på, hvorledes den danske udenrigspolitik og også den såkaldte sikkerhedspolitik bestemmes af de